

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

V ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Trutino. as. & trutinor deponēs vsurpat. Persi.
Atq; ex porrecto trutinantē verba labello. Tru-
tina grecū est vocabulū: quod apud illos τρυ-
των scribit: neq; a trudo descendit: vt cū Ca-
tholico Vgut. somniauit.

Trutinor. Regre in dictione trutino.

T ante V

Tuba notū est qd fecit. Hic tubus canna est plu-
bea: qua aqua deducit. Tubi etiā tubicines ap-
pellant: teste Varrone de lingua latina.

Tubus. Require in dictione tuba.

Tueor tueris secundae coniuga. cōe verbū est: teste
Priscia. & facti in supino tutum. Hoc autē inter
tueor distat & tuor: teste Pompei. q; tueor fecit
defendere: tuor autē videre. Lucre. li. iij. Cōtūi
mur miras simulacra q; luce carētū. Idē i eodē
Quom tuimur misceri ablinthia tāgit amator
Et teste Prisciano: tueor & tuor: vnico gaudent
infinito: qd est tueri. Vt scribit Mareel. tu-
or apud antiquos habuit infinitū tui: vnde &
Pomponiū refert dixisse. Incepi cōtūi. & Tur-
pillius: eodē referēte Marcel. ait. Tamē oculis
lōga intercapedine apperunt cupide intui.

Tum p tunc: tum p deinde: teste Ser. aduerbiū
est ordinis: sicut & tps. Tū p terea. Vir. gnei. iij.
Tū vox tetrū inter odorē. tum demū nouissī-
me. Vir. aenei. xij. Tū demū mouet arma leo.
Tumultus huius tus. vel ti. declinari pōt. Plau.
in Cassina. Quid intus tumuli fuit. Terenti⁹ in
Andria. Nihil ornati: nihil tumuli.

Tunc. Reg. i dic. tum.

Tuor. Require in dictione tueor.

Turben. Require in dictione turbo.

Turbo huius turbinis: & hoc turben (quo scili-
cet genere Catull. pulit) veteres declinabāt: te-
ste Ser. sup lib. vij. aenei. Turbo huius turbōis
ppriū fuit viri nomē: cui⁹ meminit Hora. ser.
xiiij. dicens. Corpore maiorem rides turbonis
in armis.

Turma nō venit a turba: vt cū Catholi. Vgut.
somniauit. Sed auctoribus Varrone de lingua
latina: & Pompeio: turma dicta ē quasi terma
q; scilicet ter deni equites ex tribus tribubus Ta-
tiensū: videlicet Rhamnyum: Luceriū siebant.
Vnde Propert. Hinc Tates Rhamnesq; viri:
Luceresq; coloni.

Turris. Require in dictione tus.

Turtur tā foemi. q; mascu. gene. est: teste Ser. sup
bucco. Oui. Et niger a viridi turtur amatur aue
Virg. aeglo. i. Nec gemere aerea cessabit turtur
ab vlmo. Verū infirmū est p se qd Ser. assert
exemplū: vbi putat aerea nominatiuū casū esse
ita vt dicat: turtur aerea. Mihi autē videt abliū
casus esse: ita vt exponat ab vlmo aerea: vt est
apud Vir. aenei. iij. Aereae quercus & coniferæ
cyparissī. Idē in culice. Nā primū prona surge

bant valle patentes. Aereæ platanus: inter quas
impia lotos. Martia. Daphnæas platanos &
aereas cyparissos. Posset tñ defendi Seruū opi-
nio p pētimemorim: ita vt aerea nū possit esse
casus. Nā & turturi quēadmodū & arbori cō-
uenire pōt: quale est illud in bucco. Nāq; nota-
ui ipse locū: aereæ quo cōgessere palūbes. Tur-
tur auis est nota: mascu. aut gen. turtur. gen⁹ est
piscis: q; als pastinacha & trigon vocat: vt est
apud Aufoniū: Lateralisq; trigon.

Tus cū t exili scribit: nā a tūdo tundis: auctori-
bus Varrone & Ser. deriuat. Hoc Thuri est thaspi-
rato: & hi thuri plurali tm nu. declinari potest:
teste Acrone sup illd Horatij ser. xviij. Sūm us
ego & ppe me viscus thurinus. Catul. Quē san-
ctū Idaliū Thuriolq; apertos. Quēq; Ancona
Cnidūq; arenosum colis. Oppidū est in sinu ta-
rentino in Italia: qd a Ptole. Thuriū vocat. Est
& eodē noīe vrbs Laconie medietanea: vt idē
Ptole. ostēdit. Thuris vrbs est foelicis Arabiæ:
teste eodē Ptole. Thuria neutri ge. est: teste Pro-
salustiū inducente dicentē lib. histo. ij. Inter læ-
uum em & dextrū flumē Thuria: qd Valentia
paruo intervallo pterfluit. At p Priscia. ma-
scu. tradit esse gene. illud ipsum Salustiū inducēs
exemplū in hęc verba. Inter læuū em & dextrū
flumē Thuriā: qui Valentia paruo intervallo
pterfluit. Ego autē (quiuis horū meli⁹ Salustiū
legerit) puto cū Probo Thuria neu. esse gnis et
indeclinabile: & declinabile cū Priscia. masculi.
gen. sicut & Adria: vt in ipsa dictione docuim⁹
Thurius fons est Thurijs proximus: a quo &
illi cognominati sunt. Turris cū t exili & gemi-
nato r. notum est quid significat.

Tuto tutas & tutor deponens vsurpat. Plau. in
mercatore. Inuoco vos lares diales: vt me tute-
tis. Hora. in epist. Quo pacto partes tutei amā-
tis ephēbi. Idē rursum in epist. Res italas armis
tuteris morib; ornes. i. tueris. Qd tamē p bñ
Priscia. tradit esse cōmune.

Tutor. Require in dictione Tuto.

V ante A

Accinium cū gemino c: &
i latino virobicq; & viola
pro eodē flore vsurpanē.
Vir. in bucco. Alba ligu-
stra cadent vaccinea nigra
legunī. Idē in moreto: Fæ-
cundisq; rumex: malug: vi-
olæ virebant. Hunc florē
græci hiacynthū vocant:
quo etiā vocabulo vsus est Virg. georgi. iij.
quom dixit. Et ferrugineos hiacynthos.
Vadimonū. Require in dictione vas.

Vador vadaris cōmune verbū est: testibz Prisc.
& Acrone sup illud Horatij sermo .ix. Et casu
tunc respondere vado Debebat: id est in iudiciū
vocato vel vado obligato. Ex quo exemplo
patet: q primā corripit syllabā: & si Vgu. dicat
habere pductā. Vado vadas in alio significato
primā etiā corripit syllā. & si Vgut. productā
habere tradiderit. Ouidi. de remedio. Iamq; va
daturus lectica prodeat inquit. Vado vadis ter
tiā cōiuga. va syllabā producit. Virg. ænei. vi
Nunc inuade viam vaginaq; eripe ferrum.

Vadum. Req. in dic. Vas.

Vadus. Ibidem

Vagio vagis quartā cōiuga. primā pducit syl.
Qui. lib. meta. x. Reddit onus: vagitq; puer. p/
prie infantulorū verbū est: quom voces edunt
Inde vagitus & hic vagor in vno significato:
auctoribz Pompei. & Nonio: dicēte etiā Lucre.
lib. ij. Et superant item misceat phunere vagor.
Vagor. aris. deponēs verbū est. Plaut. in mēu/
trale protulit: quom dixit in milite. Te alloqr
vini probriq; plenus: qui circū vicinos vagas.
Corripit aut primā syl. Tibullus. Hic choreæ
cantusq; vigent: passimq; vagantes.

Vagitus. Require in dictione Vagio.

Vago. Require ibidem

Vagor. Ibidem

Valco vales secūda: & valo valis tertiā cōiuga.
declinavit Virg. quom dixit. Vale vale (ingr)
Iolla: nisi forte velimus dicere le secundū corre
ptū esse ppter sequētē vocalē: & tā actō q abltō
iungit: vnde Varro exponēs denarios & qui
narios ait. Denarij q; denos æris valebant: qui
narij q; quinos.

Valla vrbs. Require in dictione Vallus.

Vallis. Require ibidem.

Vallum. Ibidem

Valles. Require ibidem

Vallicula. Ibidem

Vallæ vrbs. Require ibidem.

Vallecula. Ibidem.

Vallus cū duplicato l. & vannus cū geminato n
in vno significato dici pōt: teste Seruio. & fœ.
ge. est: dicēte Virg. Et mystica vannus lacchi:
Inde fit vanno verbū. Varro de re rustica. Vt
quod leuissimū est in eo: atq; appellat: acus &
palea vanna foras extra aream: id est ventilet.
Ventilo aut: quom ti syllā. corripit cū vnico l
scribit. Martia. Currit & in toto ventilat aura
boue. Syllius lib. xiiij. Hic miser igniferā dum
ventilat aere pinū. Proper. Hæc venus vt viuat
ventilat ipsa facem. Iuue. saty. i. Ventilat estiuū
digitis sudantibus aurū. Vaneo vanes secūda
cōiuga. facit in pterito vanui. Virg. lib. ænei.
ij. Et procul in tenuē ex oculis euauit auram.
Hic vallus & hoc vallū cū gemino l. hoc modo

distingunt: auctore Seruio sup lib. ix. ænei.
q; vallum dici ipsa munitio. Valli vero fustes
quibus vallum munit: vt est apud Virgiliū ge
orgi. ij. Et acuto robore vallos. Ponit & non
nunq; tamen vallus pro munitione: vnde Vir
gi. georgi. i. inquit. Exacuunt alij vallos. quod
enarrans Seruius ait. Exacuunt: id est repurgāt
vallos: id est fossas: & muros de terra factos.
Hæc valles cum efferri debet: teste Seruio sup
lib. xi. ænei. dicente Virg. lib. præfato. Est cur
uo anfractu valles accommoda fraudi. & teste
eodē Seruio: format diminutiue vallecula. Sed
& vallis cū i enunciari pōt: cuius diminutiū
erit vallicula. Ouidi. lib. metamor. viij. Conca
ua vallis erat: quo se demittere riuī Assuerant
pluuialis aquæ. Nam si dixisset valles: versus
stare nō posset. Hinc Sta. ait. Vallis in amplexu
nemorū sedet. Pompei. Conuallis est planicies
ex omni parte cōpræhensa mōtibus collibusq;
Vallis duobus lateribus inclusa planicies. Val
lis diminutiū vallicula facit. Hæc ille. Valla
nomen est duarum vrbiū: teste Ptole. quarum
vna est in Thracia: alia in Mauritania Tingi
tana. Vallæ vrbs ē Pieriæ in Macedonia: vt idē
Ptolemæus ostendit.

Valo valis. Require in dictione vale.

Vaneo. Regre in dictione vallus

Vanitas & vanitudo in vno significato dici pōt
auctore Marcel.

Vanitudo. Require in dictione vanitas.

Vanno. Require ibidem.

Vannus. Require ibidem

Vapor & vapos in recto dici potest: testibz Qui
tiliano & Nonio. Lucre. lib. v. Peruoluans per
manat ad os: frigisq; vaposq;.

Vapos. Regre in dictione vapor

Varica. Regre in dictione varix.

Varicosus. Require ibidem

Variantia. Require in dictione. varietas.

Varietas & variantia in vno significato accipi
possunt: teste Nonio. Lucreti. lib. ij. Principijs
vnde hæc oritur variantia rerum.

Varix huius Varicis non est scēmini. generis: vt
Vgutio somniauit: sed masculi. teste Prisciano
vt est apud Horatij. Varice succiso. Comperit
tamen scēminino genere hęc varica: licet varix
vel varica primā producit syllabam: in deriua
to tamen varicosus va syllaba corripitur. Per
sius. Dixeris hæc inter varicosos centuriones.
Iuue. Varicosus fiet haruspex.

Vasculum. Require in dictione Vas.

Vasillum. Require ibidem.

Vas huius vadis masculini generis sponsorem
significat datū in re capitali: teste Pompei. Var.
aut de lingua latina vadem esse dicit: quem fide
iussorem vocamus: ait em. Vas appellatus este
R. iij

qui pro altero vadimonium pmittebat. Quod Laurentius improbare magis quam affirmare visus est: maxime cum Tullius lib. off. ii. dicat. Facius est eius sistendi vas: ut si ille non reuertisset: moriendum esset ipsi. Ego autem puto etiam in re non capitali vadem appellari: ut ipse Varro tradidit: quod alij vadium & vadimonium vocant. Vadum neu. genus est: dicere Qui. Ad vada Maeandri conuenit albus holor. Sed & hic vadus huiusmodi. us. teste Prisci. veteres prulerunt. Vada Virgi. appellat breuia. Vas huiusmodi vasis neu. gen. in singulari numero. tertij ordinis est: in plurali pro secundi: teste Pro. & format per diminutionem vasculum: ac etiam (ut quidam volunt) vaxillum: unde Marbodeus in lapidario ad Neronem ait. Quae solis radijs in aqua subiecta vasillo: ubi etiam prima syll. corripitur: quae alibi in vas vasis longa habetur. Nec mirum est: nam Tigillum a tigno: qualillum a qualo: sigillum a signo prima corripitur syll. & si in dictionibus tignum: qualus: signum producta sit.

Vastitas vastitudo vastities in vno fto: teste Non. dicitur horror: desertio: contagium. Plautus in pseudo. Distractio: distiduum: vastities venit. Accius in meleagro. Quae vastitudo haec: aut vni inuasit mihi Vanitas item per vastationem ponitur: teste eodem Non. Unde Accius in Astyanacte ait. Propterea tot tantaque habemus vastitates phunerum.

V ante E

Vae producta syll. cum a diph. scribitur: teste Apul. & tam cum acco quod cum duo iungitur: teste Capro. Vir. Mantuae miseram nimium vicina Craemona. Ve autem correpta syll. in alio fto absque diphthongo. scribitur. Virgi. Hyrcanicae Arabicae parant.

Ve. Require in dictione vae.

Vestibulum. Require in dictione vehiculum.

Vector & qui vehit & qui vehit dici potest: testibus Agratio in Capri & Seruio. Cice. Summi gubernatores in magnis tempestatibus a minoribus vectoribus admoneri solent. Quintili. In nauim filij mei male permutatus vector imponor. Lucan. Vectoris patres timidi super enatat amnem. Seneca in Hippolito. Pro sua vector timidus rapia. Vegeo. ges & vegeto. etas. in vno fto dici potest. Pompo. in maiali. Animos venus veget volu prauis. Ennius in ambracia. Acquora falsa vegetes ingentibus ventis. Hoc tamen inter vegetum distat & vegens: auctore Marcel. quod vegetum sit incolume: vegens autem forte. Nam vegetum corpus: vegens autem animi possumus dicere. Hora. in serm. Membra dedit vegetes praescripta ad munia surgit

Vegeto. Require in dictione vegeo.

Veha. Require in dictione vehiculum.

Vehiculum & vestibulum in vna significatione accipiuntur: teste Non. in dictione iumentum. Haec veha a veho vehis etiam genus vehiculi est. Hec veha cum in medio duarum vocalium: apud Oscos etiam

plaustrum vocabatur: teste Festo. unde (ut ait) vehitura vectura appellatur.

Veia. Require in dictione vehiculum

Velifico. Require in dictione vello.

Velificor. Require ibidem

Velito. Ibidem

Velitor. Require ibidem

Vellico. Ibidem.

Vello vellis tetra coniuga. cum gemino l scribitur: & facit in pro velli & vullis: supino vullum: teste Prisci. Inde vellico cas verbum format. Calphurnius aeglo. vi. Quoi deus arrides horretus peccatore seta Vellicat. Vello. las. primae coniuga. cum vnico l scribitur. a quo fit velifico & velificor commune verbum: teste Prisci. unde & passiuum. pulis Iuue. dicens. Velificat Athos: & quicquid graecia mendax Aude in historias. Fit etiam a vello. las. velito. tas. In alio autem fto velito velitas a velitu congressione formatum verbum est. Nam velites expediti erant ad pugnam milites. Ouid. de ibide. Nondum calfacti velitis hasta solui. sed et velitor deponens usurpat: teste Prisci. Unde Plautus in melechis ait Nescio quid velitu estis inter vos duos.

Velo. Regre in dictione vello

Velulum. Require in dictione velum.

Velum cum vnico l format diminutiuum vexillum: auctore Pompe. Vgu. tamen dicit quod facit per diminutionem velulum.

Veneo. Regre in dictione venio.

Veneror. aris. commune verbum: ex venia & orando componitur: teste Pompe. quod per somnia a Venere tractum cum Catholico tradit Vgu.

Veno venis quarta coniuga. & venio venis tercia declinauerunt antiqui: teste Marcel. Ennius inducere dicentem in hecuba. Senex sum: interim mortem oppeta: priusquam id veniat perueniat. vni a tercia coniugationis verbo format praeteritum veni: quom alias a verbo quatrae secundum analogiam format in praeterito veniui: quod ab usu cessit: & facit in futuro indicatiui modi veniam & venibo: teste Marcel. Pomponius referre dicentem Hominem beatum cui ille peruenibunt diuitiae. Veneo vanis pro eo quod est venundor: cum a diph. annotat: teste Apuleio: ut scilicet a secunda & tercia persona alterius verbi venis venit differat: & facit in pro de ante veniui: teste Priscia. in supino venitum: quod et protulit Sedulius: quom de Ioseph a fratribus venundato ait. Repulit ille famem venitus crimine fratrum. Quod tamen Diomedes dixit non esse comperit: sed venundatum aut venditum dicitur esse: quinetiam & venum dici potest: quod Lucan. posuit. Veteres tamen etiam veneor protulere: teste Diomedes Tyrianum referre dicentem libro ii. de agricultura. Nam id melius emittit quod veneatur. & Plautus ait. Egone illi veneor. Vendo & venundor similiter cum a diphthongo. (ut idem tradit Apuleius) annotanda sunt.

Veno. Require in dictione venio